دا ته د کومو غرونو شور يې

۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کال د

د کتاب نــــوم : دا ته د کومو غرونو شور يې

د کتاب مــوضـــوع:شـــعـــر

د کتاب لیکونکی :عبدالمالک بېکسیار

کـــال : ۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کـــال د چـــاپ

خـپـرنـدوی : د هيلې مجلې اداره

کمپوز/ډیزاین : ایشیا سافټ ببنو

Ketabton.com

کمپوزوونکی : بارکوال میاخېل

کمپوزوونکی : بارکوال میاخېل

دانتير نيټ په مخ ترتيب او ډيزاين کوونکي : سمسور حبيبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جزاک الله څه خوند

د دې پورې غرو تر شا کلا - جزاک الله څه خوند

لر بر چې کېدله او د کرړو ساز چې خور ستورې
خوند د سپوږمۍ غېږ کې بېګا کلا - جزاک الله څه

ګل ګل شنه يې په ګوټ ګوټ باندې يادونه چې د يار
کلا - جزاک الله څه خوند د ګل ونه شوله بيا

ګونګو، تشو، تورو مېنو راته زړه خوړلی تل
پورته ترې غوغا کلا - جزاک الله څه خوند دا چې

سهار دا له کومې ډډې ياره پاڅېدلی يم
ليک په سترګو مې دِ تا کلا - جزاک الله څه خوند

بېکسياره! راکوله چې جزا يار به ماته
.خوند ورته وې به مې جزا ک الله جزاک الله څه

***

دربغه چې لړ راتۀ احساس چې تا به څه کړي و؟
غوښتی که وای لاس چې تا به څه کړي و؟ ما درنه

راګير ژوندون مې ټول يوه عجبه معما کې
تل را سره وي دا وسواس چې تا به څه کړي و؟

چې ما کتل ځمکې ته ستا له غوسې نه لړزېده
که در کتلي مې وای پاس چې تا به څه کړي و؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې که آګا چې نازدانه بچي دې د وطن مور
و ؟ غواړي خيرونه په مدراس چې تا به څه کړي

!که تاته پته واى اشنا چې بېکسيار يې په دار
چې تا به څه کړي و ؟ هم بې ګونا ، هم بې اساس

***

خاطر ته دې راغلی يم لږ و مې کړه خاطر
زړه باندې داغلی يم لږ و مې کړه خاطر په

ځيګر ګيلې ګيلې زړګی لرم، نينې نينې
حيران هک پک ناست غلی يم لږ و مې کړه خاطر

څه يم پر ببږده نور چې څوک يمه او څنګه يم او
بدنام يم که ښاغلی يم لږ و مې کړه خاطر

نور به نه درځم ساقي ما کړی وو قسم چې
بيا هم چې درغلی يم لږ و مې کړه خاطر

نورو ښکليو هم وار وار بللی بېکسيار يم
قسم که ورغلی يم لږ و مې کړه خاطر

***

ستا ظلمونه ستا کيسې به تا اخر شرموي دا
شرموي ټول بشريت ته د سيسې به تا اخر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژنه يې څومره چې وژلای شې چې څومره دې وس
تا اخر شرموي مرګي ته دِ ېرې تلوسې به

درباندې اخلي چې بې دينه بې ايمان وګڼي
به تا اخر شرموي زما ايمان دی راپسې

د خدای مخلوق درته د ماشي هومره نه ښکاريږي
وسوسې به تا اخر شرموي د طلا ، تېلو

د مظلومانو له زړګو نه را اوچتې ښېرې
درپسې به تا اخر شرموي د وخت جلاده
که يې له ما سره به يې که نه دښمن يې زما
دا غوسې به تا اخر شرموي دا پنهکې او

لکه رمه باندې د وږي لېوه پېښه شوې
وينو کاسې به تا اخر شرموي د بې ګونا

وايي ديموکراسۍ باندې به سر خورې بېکسيار خو
دغه د زهرو پتاسې به تا اخر شرموي.

***

غوښې پوتې انسانو څه يانې، د
د ظلم دنګ، لوړ غر، د کرکې بوټې

شو حال يې خراب مدام، خو که لږ ښه
وهي لغتې به، لکه خر کوټې.

***

دا ته د کومو غرونو شور يې　　　　بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله پند یم په کیسه کې
خوند یم په کیسه کې کله

لکه وخت اوړم را اوړم
کې بند په بند یم په کیسه

په زړه لگم لکه وږم
خولې ته قند یم په کیسه کې

میاشت خو وشوه خدای دې خیر کړي
چې پابند یم په کیسه کې

د ابۍ خیرې لمن ته
په کیسه کې سور پیوند یم
امریکا چا وې ورانېږي؟
د مومند(1) یم په کیسه کې

د سترگو شعر کې ورک د چا
د چا بند یم په کیسه کې

شوم که له شعره لږ وزگار
ارجمند یم په کیسه کې

یار خاکه د ژوند چې کښلې
کیسه کې تش کارمند یم په

بېکسیار یم د [میدان] به؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هنرمند یم په کیسه

***

یوائې نه ده مسله د اوښکو
اوښکو ثنگه تړم به سلسله د

زه یېې که ثو ایسا روم بهېږي
دا ده په خپله فیصله د اوښکو

زمانې زاهد ناحق تکفیر کړم د
زما په لاس کې وه پیاله د اوښکو

به شي ډېره گرانه زړگیه گرانه
سفر د عمر او جاله د اوښکو

اشنا ما په بلا وهه ما هېر کړه
لږ مې جرگې خو دربله د اوښکو
ژړا لیدلې مې وه نه چې داسې
باران گله د اوښکو لکه په شړک

چې رسېدې هر چاته خپلې رخې
اوښکو زما په برخه قواله د

تل نابېلې را روانې به وي
اسانه نه ده ماملة د اوښکو

بېکسیاره ! دا غزل ختم کړه بس

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه راته لیکې مقاله د اوښکو

خاندمه بېکسیار څرنګه به و
څو په لېمو مې دا مېله د اوښکو

***

سر واخله مري لکه دا نور مخلوق نه
که هنرمند وي ترې هنر واخله مري

پایم تل لکه زخم په دردونو
له زړه مې ستا د یاد پرهر واخله مري

لړ ساقي خمار د ژوند ته وګوره
لړ جنازه یې په نظر واخله مري

!ګله اشنا دې د وخت سختو کې ګیر
یې کړه یاد لړ یې خبر واخله مري لړ

څوک به په څه څوک به په څه باندې مري
بېکسیار ښخه دلبر واخله مري له

***

وو ایم د زړه له حاله چاته حال
زه له محاله چاته حال وو ایم

په وس مې نه چې رنګ د شرم د بوال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بند د بوا له چاته حال ووایم له

راته کتلي چې محفل کې اشنا
حال ووایم یمه بې حاله چاته

تا ته معلوم ظالم مظلوم ټول د وخت
ووایم گرانه لیکواله ! چاته حال

خوار بېکسیار داسې مدام چې کوم
ووایم ستر له سیاله چاته حال

***

نشه یې نه خمار یې کړم دا څرنگه ځواني وه
د یار یې کړم دا څرنگه ځواني وه په مخ سي

واړه، زاړه د کلي مې د تور په غشو ولي
خپلو ته اغیار یې کړم دا څرنگه ځواني وه چې

اوربدلې کیسې مې د ځوانۍ د خوبو ډېرې
تر عمره چې بیدار یې کړم دا څرنگه ځواني وه

باندې اوس سرې سترگې زما ځې د نورو په هجران
وه دا داسې پامته دار یې کړم دا څرنگه ځواني

!مالت کې بېکسیاره ! رسېدم نجونو ته نه چې
دا څرنگه ځواني وه اوس اوس چې داسې خوار یې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

وخت راسره و په خبرو کې لاړ
تشو غورو کې لاړ زما او ستا په

په غلیمانو د یرغل ښکلی وخت
لاړ په تولولو د لښکرو کې

له شملو ، ږیرو یو وطن را پاتې
په بریتورو ، څڼېورو کې لاړ

په رڼا مین ما خپله ولید چې
د وخت ښېرې یې په ښنگرو کې لاړ

بېکسیار چې روان څوک خبر نه شول
چې په سلگیو که سندرو کې لاړ

***

راځي له بر کلي نه نن مې مېلمه
زړه ته دمه راځي له بر کلي نه
ته یو رنگ انځور دی ما بلي شاړو
هره غرمه راځي له بر کلي نه
ربه همدا یې د راتگ زېری کړې
له بر کلي نه نری وږمه راځي
څوک سره اخلي بیا په اوښکو مچې
نه د ویر نغمه راځي له بر کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال تخنوي مې لېونتوب ته بیا بیا
څه هنګامه راځي له بر کلي نه
مین وایي د هجر تېږې کوم څوک
ورو زمزمه راځي له بر کلي نه
پرېکړه کړې د بېکسیار د مرګ وروستۍ
مکالمه راځي له بر کلي نه

***

کې مروره رانه په وینښه نه راځي په خوب
وایي مې زړه راځي په خوب کې مروره رانه

دلته، هلته لارې نیسي رقیب بې ځایه ورته
پاس په لېمه راځي په خوب کې مروره رانه

په ژوندوني هم را ونه کتل بره یې کله
مړه مړه کاته راځي په خوب کې مروره رانه

په پلار، نیکه، په غور نیکه قسم چې وخوړ اوس یې
رانه اوس به نو څه راځي په خوب کې مروره

شک به کاوه ما بېکسیار په یار خوشه دا ځل
کې مروره رانه کړې یې خوله راځي په خوب

له بېرته تګ نه یې خبر ځان سره پت و ژاړم
په خوب کې مروره رانه لکه د غله راځي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړوي خبر بې نه راځي تش ياد بې مسلې
په ګونګه ژبه شور فرياد يې مسلې جوړوي

چې څوک باندې يوه ژوندون د ګلو يوه څانګه ده
د اوږده لنډ دغه معياد يې مسلې جوړوي

کړ چې هر څه هر څه کړه لږ په تول زړه ته مې سر لوڅ
دا سې د مينې اعتياد يې مسلې جوړوي

د ټولې ميکدې قايد به وې خوره شراب خيام
جوړوي خو دا يې هم وې از د ياد يې مسلې

مينه له مخې بېکسياره ! ده ساده خبره
جوړوي مانا يې سخته ده بنياد يې مسلې

***

غېږ کې حيا ورتلله يار يې په اوږه واخيست لاړ
شاعر وليد چنار يې په اوږه واخيست لاړ ما يو

هيڅ صبر مې څومره که ساقي ته پښه نيولی شو
يوه شېبه تر مخ خمار يې په اوږه واخيست لاړ

چا وژلی پخوا پل پسې واخله هلته کوز به
هغه ټوپک چې د اغيار يې په اوږه واخيست لاړ

لېونی مې وليد خوښ خندان شوم زه هلته ناست يو
لاړ هوښيار چې کوت مې ژوندون بار يې په اوږه واخيست

(c) ketabton.com: The Digital Library

! ځوک نا اشنا به بېکسیاره ستا په مرګ ولیکي
په اوښه وا خیست لاړ چې د منزل ګرد او غبار یې

وم که د هجر په تیارو کې روان ړوند خو نه وم
ولیده بهار یې په اوښه وا خیست لاړ خزان مې

***

پسې اخلمه پل پرې پل په پل مې کړي خطا یار
چا وې چې یمه وار خطا یار پسې اخلمه پل

مست د چا د سترګو په جام ستا میخانه کې ساقي
په دغه رنځ اخته کړم تا یار پسې اخلمه پل

د پاک الله یو داد دی په چا - چا به شي عشق خو
پل ماته چې پاک رب را عطا یار پسې اخلمه

زما خویونو سره نشته کار، نه او سم خیال کې
مالتیا یار پسې اخلمه پل ګرځم په مینسک، ماسکو،

نور ایسار نه یم ناصحه ! بېکسیار روان یم
خبرې بېرته ستا یار پسې اخلمه پل دا ستا
***

کړم د زندګۍ غمونه وار لکه توت را ټول
خپلې هستۍ ته د ژوندون نور چاڼ ثبوت را ټول کړم

په باغ او زه یم مالیار اشنا مېلمه وي د زړګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله انار، کله انګور، کله شاتوت را ټول کړم

مړي ژوند به دا يوه خوله خندا ځنګه ساتم په
ټول کړم له تابوت له را يمه حيران چې ځنګه عطر

قسم په خدای دی که به څوک وي بيا زما د ټينګې
يو واري مضبوط را ټول کړم ټول پښتانه که هسې

هسې ناري دي نامراده چې وهم يې ياره
ځنګه د وختونو په سکوت را ټول کړم کاڼه به

تاريخ چې تړېنه جوړ کړم بېکسياره ! د وطن ورک
دافغان پلونه له دمشق که له بېروت را ټول کړم.

***

کله هم ليدلې نه ده ياره يوه شپه ما
شپه د يار غېږه کې پرې مې ړده سهاره يوه

زه ځنګه به ور وړمه د ټول عمر مناجات
شماره يوه شپه لا هم چې خلاصه نه د ژوند له

يو زه ومه يو يار و سره ګډ به هره ورځ
اغياره يوه شپه تا څه کاڼې را وکړلې

د ژوند هر څه به هېر شي خو هېرېږي رانه نه
ما کړې په لاره يوه شپه له يار سره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا راته نن وې چې زړه مې ډېر ډک دی اشنا
.پېښه خو را وکړه بېکسیاره ! یوه شپه لږ

***

ځو مرور له دغه ښاره ځئ چې نه
نښه راغله نن له یاره ځئ چې نه ځو

محفله موږه ټولو وې ستنېږو له
څوک به راشي خدای دپاره ځئ چې نه ځو

تود نه د جګرې اور به تر عمره داسې
یه د بر کلي سرداره ځئ چې نه ځو

پاتې چې کاروان روانېده موږ ویده
وار چې تېر دی اوس له واره ځئ چې نه ځو

ښه شي کبږي خدای وکا له تګه نه تګ
.سوچ پرې وکړه بېکسیاره ! ځئ چې نه ځو

***

چاره شي راته وژني مې وخت تېره
د چا خبرې چې په زړه شي راته

وایي ګام په ګام مرم چې دنیا هیڅ نه
بشریت ټول په شان د مړه شي راته

شرمېدل سره خو په ټول جهان کې و

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدايه دا تور خو هم چې پړه شي راته

سو به که مې په برخه شوه د مينې
ټول منزلونه به واړه شي راته

خوند د يار له مخه د ژوند هر څه کې
بې ياره ژوند زهر خواړه شي راته

بېلتون !چې را په زړه شي بېکسياره
څۀ بې مانا د ژوند کړه وړه شي راته.
***

خپله کوي زما کيسې ژوندون په
دا د سيسې ژوندون په خپله کوي

شي زه نه يم دا چې وايم نن به څه
دا وسوسې ژوندون په خپله کوي

ډار ما کې نشته- د مرګي دا ويره
پسې ژوندون په خپله کوي چې را

په ما يو اځې اند ښنني يې پېرزو
خپله کوي او تلوسې ژوندون په

سرونه غواړي بېکسياره ! چا وې؟
چې حماسې ژوندون په خپله کوي.
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه عجبه ده محال کې مې زړه بند
زړه بند د چا سوچ کې د چا خيال کې مې

د مرمرو په مانۍ کې مې زړه تنګ
بند او د ختو په دېوال کې مې زړه

حال به څه وايمه چاته د ياري
بند چاته څه پته څه حال کې مې زړه

عشق ته زړه، هم يې ساړه کېږي د يار
بند څه عجب يوه جنجال کې مې زړه

بېکسياره ! که څو اخلمه پيالې
په ثواب او په وبال کې مې زړه بند.

***

خيال کې د يار چې کله لاړ شمه
شمه کرار به ناست يم را ولاړ

همت مې يو ځل غزونې وکړي
ميده ميده يم څنګه لواړ شمه

اشنا شي ناکردې را په زړه چې د
نبغ نبغ روان يم څنګه شواړ شمه

ګوره دغسې يم ما هم ژوندون ته
سمسور وطن يم ببرته شاړ شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ زه بېکسیار لکه ګرېوان د
.په بېلتانه ریتاړ ریتاړ شمه

لیدلی؟ ځان چې ګورې یار شیشه کې تا
کله ځان دې تماشه کې تا لیدلی؟

ورشي ستوري یو پر بل په نیمه شپه چې
اور د مینې پلوشه کې تا لیدلی؟

څوک مسلک غوره دی اشنا چې یې لري
ګدا کله څه پېشه کې تا لیدلی؟

غماز څه خبر چې یار د کندهار دی
تر او سه په شه شه کې تا لیدلی؟ لا

دا چا- چا ویل زاهده دي خبرې
.په نشه کې تا لیدلی؟ بېکسیار ډوب

***

خیالونه کله جوړېږي دا نشې او زما جړ
سبا ، بېګا دا تماشې او زما جړ خیالونه
لګیا دا سې ښکاري لکه چې باز په ښکار د زرکو
ګام په ګام وخت لشې لشې او زما جړ خیالونه
بوړه ، فلوجه ، کربلا زه ورته ګورم توره
او په غزه مرې عایشې او زما جړ خیالونه
نه عجب نه ادم خان کې او سي پښتونخوا شته خو
د وخت بدلې دي نقشې او زما جړ خیالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دومره ځنډ مه کوه ژر يې راوړه ساقي باده
څه مې په زړه زهر پاشې او زما جړ خيالونه
را تر سترګو د براوت کې د جومات خړ طالب تل
خيالونه د وخت نخرې د فاحشې او زما جړ
ژوندون، جنون دي بېکسياره ! په يوه قافيه
.خيالونه څه ماتوې پکې خاشې او زما جړ

***

وګرځم زه چې ستا په خيال کې لاړ شم چېرته چېرته
چېرته دې په سوال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

هره خوا ښکلا ښکلا سترګې خو تړلی نه شم
هره خوا وبال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

وګورمه نه يې کړم مثال پيدا ټوله دنيا
وګرځم سوچ چې ستا د خال کې لاړ شم چېرته چېرته

زه چې تل پيالو ته ځمه شمه له فراقه تنګ
چېرته چېرته وګرځم کله په وصال کې لاړ شم

پته د انسان که پيدا شي ما بېکسيار باندې
.حال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم زه به په هر
***

مې وې هسې ښووه مې ځان ناګاره سندرې
له خواشينۍ ستا په تلو ياره سندرې مې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعدام ته بووم ستا په الزام چې وخت تړلی
کسات مې اخیسته له داره سندرې مې وې

پیغام د انکار غماز راوړی وو اشنا نه
کله راته خوب تر سهاره سندرې مې وې

شوم په هغه محل نن په ژړا - ژړا را تېر
چې پرون تلم په کومه لاره سندرې مې وې

محفل ته اشنا تللی و زه څو ورتلمه چې
خبره تېره وه له واره سندرې مې وې

بېکسیاره ! په شپه د بېلتون را ته را یاد شي
.داسې تیاره وه چې له ډاره سندرې مې وې

***

سترګې را واړوه لړ یاره مرم
مرم له تندې مرمه له خماره

زه لکه شمه په محفل کې تل
سرِماښام نه تر سهاره مرم

و ګوري په مړو سترګو یار چې را
له مړو ایرو مرم له انګاره مرم

زما قاتل دا خپل احساس خلکه
بې غرغرې مرمه بې داره مرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یم، غزل او تکه توره شپه
.بې کسه بېکسیاره ! مرم څنګه

***

یار چې خپه شي په نصیب کې به نه
چې چپه شي په نصیب کې به نه جام

ژوندون د هر ژوندي ارمان په ژوندون
شي په نصیب کې به نه چې لولپه

د یار دیدن ته مې کړی ورځ تېره
نصیب کې به نه که توره شپه شي په

د چا د حسن سمندر ته تږی
نه مړه که څپه شي په نصیب کې به

د ژوند خواږه خوند کړي چې باد یې په سر
نه چې په کپه شي په نصیب کې به

لیکه غزل بېکسیار واخیست قلم
.لیک چې ټپه شي په نصیب کې به نه

***

ستوری لکه یار ښکلی
یار لکه چنار ښکلی
نن و دې شي را پېښ شي
دا سې چې نن ښار ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړه آینه صفا د زړه
کله وي غبار ښکلی
سیرت مین زه یې په
هر څو که نګار ښکلی
کړه یې ابتدا په عشق
ښکلی بیا به دې هر کار
څو مره چې را بولم یې
نه راځي یو وار ښکلی
زار ژوند د بېکسیار ترې
یار ته انتظار ښکلی.

***

خطاباسي څنګه په چل ول مې یار
هر قدم هر پل مې یار خطاباسي

هم زه له ځانه نه خبرېږم کله
داسې لکه غل مې یار خطاباسي

څنګه په هوښیارو سترګو څاري مې
لایعقل مې یار خطاباسي څنګه

غواړم ورنه زړه بدل د زړه کې زه
خطاباسي هسې په تسل مې یار

څو که بېکسیار یار ته ګیلې وکړم
خاندې په څه چل مې یار خطاباسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

عشق کې آرام له زړه نه وباسه
وباسه ژوند گام په گام له زړه نه

څو توره بوړه داسې بوره وراره
پچیرا گام له زړه نه وباسه

توروي، سر سپینوي دا کیسې زړه
د ننگ و نام له زړه نه وباسه

دښمن پسې ځي چې ستا مني نه په
بیا هغه قام له زړه نه وباسه

دي اوس بېکسیاره ! هغه کلي ړنگ
.پوړی او بام له زړه نه وباسه
***

کله هېرې سندرې را په زړه شي
د چا خبرې را په زړه شي کله

زه کله کله خوب د وصل وینم
غورې را په زړه شي کله د یو چا

خواته اشنا خو کله هم رانغی
شي کله له لرې لرې را په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کله کله د چا یاد مې سېځي؟
کله که اور د سرې را په زړه شي

بېکسیار کله مې زړګی په ټوپو
د غم لښکرې را په زړه شي کله.

***

ناست یم ازل ته غلي غلي ګورم
ګورم پاتې مزل ته غلي غلي

خپله مې خپل وجود په خپله دښمن
ګورم د وخت دې چل ته غلي غلي

د قافلې جرس مې روح ځوروي
د یو چا پل ته غلي غلي ګورم

شمه شوه د لیکلو راکې خلاصه
یوه غزل ته غلي غلي ګورم

د بل دا ټول وطن زما دا اوس چې
قسمت بدل ته غلي غلي ګورم

ژوند بېکسیاره ! معما ده ستره
حل ته غلي غلي ګورم او زه یې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره خطا به کوي دا نه کوي
موسکا به کوي دا نه کوي يار چې

هر څه کوي خدای مه کړه نه چې کله
دا نه کوي زما رضا به کوي

چا وې ساقي ميکده وتړله
کوي هر څه رښتيا به کوي دا نه

شاعر چې څه يې په زړه وايي به يې
کوي چې خيال د چا به کوي دا نه

صوفيان مې ډېر تسپې په لاس وليدل
کوي چې لګيا ډوا به کوي دا نه

بېکسيار هر فسق او فساد کې شريک
چا وې چې دا به کوي دا نه کوي.

***

نه هېرېږي ياره ستا د مخ کيسې
کيسې تل ډېرېږي ياره ستا د مخ

د زړه کور مې دا سې ځکه شو باغ- باغ
کيسې پرې خورېږي ياره ستا د مخ

زه په خپله ګونا ټينګ يمه ولاړ
منکرېږي ياره ستا د مخ کيسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانۍ ورځې شپې لاړې پوپنا د
نه تېرېږي ياره ستا د مخ كيسې

چې ونيو ټول محل پرخه- پرخه يې
را وربېږي ياره ستا د مخ كيسې

ژوندون هر څه په بېكسيار ته تربل
.پكاربېږي ياره ستا د مخ كيسې

***

به يم ومې بله خوښ به يم حاضر
وايمه به هيڅ نه خو ناظر به يم

مه مې ورانوه د زمانې باده
يو چا د پس منظر به يم ښه د

عمر تېر نه پته نه درک د يار
انځر به يم زه په تمه گل ته د

ټول وجود مې جوړ روغ الوتى نه شم
يم ښايي لگېدلى په وزر به

ښه پوهېږم نه راځي په ژوند اشنا
يم زه ورته تر مرگه منتظر به

ښكلى راته ډېر گوري محفل كې چې
زه هم د يو چا متناظر به يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځله یم خوښ په تغافل د یار سل
شو یې که راپام خوښ یو په زربه یم

څه چې زمانه وایي وایي دې هر
هر څه به یم خدا یږو که مضر به یم

یمه زه اشنا هماغه بېکسیار
تاته غورځېدلی له نظر به یم.

***

وخت غورځنګ سره جنګ ژوند څپو سره په جنګ د
جانانه کله شي تر عمره عمره جنګ سره جنګ

دی خو ما بل څه پکې ونه لوستل چا وې تاریخ
جنګ بس نن له روس، نن امریکې، نن له پرنګ سره

خوب رانه ولوټي له سترګو د چا یاد د سترګو
چې پالنګ سره جنګ اړخ په اړخ اوړم لکه وي مې

هغه د ستر، د پردې حیا وختونه لاړل
اخیستی نوم او ننګ سره جنګ هر یو وګړي را

دیموکراسي راغله حقوق شول د قومونو تامین
له یوه قام، یوې ژبې او فرهنګ سره جنګ خو
ورنه نه چې د خیر په پلمه لوټی یې دیدن دی
په پورې وره کې څوک نیازبینه چا ملنګ سره جنګ

دا ته د کومو غرونو شور یې
بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نصیبونه مغول حالات مغول، خلک مغول
څوک به خوشال شي بیا به وکړي کوم اورنګ سره جنګ

بېکسیاره ! هر نومورکي ته په غېږنه ورځو موږ
.جنګ د وخت زمری مو کړ ګیدړ اوس مو پلنګ سره

***

په مخه راغله خو پردې یې غمازي کوله
ادې یې غمازي کوله د کشرۍ خور پرځای

له بې وعدې جانانه ځار شم اوس یې هر وخت ګورم
.پخوا کړې وعدې یې غمازي کوله ښکاري

***

کاږي نور ورځم کوم یار ته منت چې چاړه را
ژوندون ته څه مې ضرورت چې چاړه را کاږي نور
لوېدیزه انسانو مې نه موند راغلم ختیز ته تر
له انسانیته مې نفرت چې چاړه را کاږي نور
څو به وخت ایستلې توره سرته ولاړ؟ راته تر
نور دربغه چې وکړي دا همت چې چاړه را کاږي
خیال خو مې نه شي چې به یار له قصده نه مې وژني
چاړه را کاږي نور که دا سې وي هم له غفلت چې
ورشه ریباره یار ته و رسوه دغه پیغام
الفت چې چاړه را کاږي نور تېر یې له مینې له
په واښونو رانه لرې یار سره مې نور څه؟
په دې نیت چې چاړه را کاږي نور ورځم یو اځې

بېکسیار عبدالمالک دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما بېکسیار خون ور بخښلی اوس رقیب که نر شي
.یو څه وکړي جرئت چې چاره را کاږي نور او

***

یمه چا ویل چې ساز د زمانې
زه د زړه اواز د زمانې یمه

هر څوک زما پل کله وهلای شي؟
انداز د زمانې یمه زه چې په

نه مې شته سکون لکه د سیوري هیڅ
یمه خوځم اهتزار د زمانې

ځیر شه راته شد مد مې ټول ولوله
یمه پام کوه چې راز د زمانې

!بولي مې غزل د بېکسیار خلک
.یمه اصل کې زه ناز د زمانې

***

د خیال یوه شپه راشي د باد یوه شپه شي
غرفېدلو چې را یاد یوه شپه شي موږ دواړه

د مینې سمندر چې کړي د هجر سیلۍ لاندې
ته یوه و رسي برباد یوه شپه شي منزل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلاوونو وران کړی دا وطن خو دی بې شمېره
حیران یمه چې ولې قلمداد یوه څپه شي؟

اوښانو بوی چې راوړي د مېږو ، د کیږدیو ، د
را پیښه دا سې کله به د باد یوه څپه شي

چې میني بېکسیاره ! کډې وکړي له زړونو نه
شي مېشته شي پکې کرکې او اضداد یوه څپه.

***

کله په هېر باندې خمار ماتوم
ماتوم کله په تېر باندې خمار

په بام مې تنده اشنا نه سرېږي
ماتوم په لږو ډېر باندې خمار

هغه کوڅه اوس له مودو نه شاړه
ماتوم په تېر و بېر باندې خمار

زه شاعر نه یمه ملګرو هسې
ماتوم وخت ناوخت شعر باندې خمار

بېکسیار پوه یم چې اشنا نه راځي
ماتوم د ورځو شمېر باندې خمار.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اغزو دور دی د ګل کیسه څوک کله اوري؟
کارغان مېشت د بلبل کیسه څوک کله اوري؟ باغ کې

چا په خونړو لارو د میني وي مزل چې د
د پړاوونو د منزل کیسه څوک کله اوري؟

وطن خرڅوې یا به قاتل یې، یا به غل یا به
بغیر له دوی نه د چا بل کیسه څوک کله اوري؟

هماغه ورباندې بیا حاکمان چا چې وران کړی
اوس د کنډر- کنډر کابل کیسه څوک کله اوري؟

جنجړ وښنتو او شنو سترګو وطن ټول ونیو زېړو
اوري؟ د تور اوربل او د کاکل کیسه څوک کله
ځانځاني دومره چې یو بې له ځانه ټول پردي شول
خپل کیسه څوک کله اوري؟ د دوست، اشنا د یار او

د تورې بوړې، د براوت هنګامې داسې تودې
او ګومل کیسه څوک کله اوري؟ چې د ژورې

شولې اوس بېکسیاره ! یارانې د ناستې ملاستې
.اوس د مړوند او د منګول کیسه څوک کله اوري؟

***

ناوخته شو پیاله چای به کراره وڅښم وخت خو
وڅښم بیا به سګریټ یو نیم پسې کولا په لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې به خدايزده چې ترڅو درځم څو واره وڅښم
خدای کوله ياره وڅښم د شونډو جام به دې که.

***

کړه شاعري څه به کړم د زړه خبره ومې نه
اشنا محفل ته چې راته خبره ومې نه کړه

ورته د ډېرې زارۍ په سترګو سترګو کې مې وکړې
خو يار ته مخامخ په خوله خبره ومې نه کړه

اوښکې، ژړاوې مې جونګړه تالا پربړده سلګۍ،
چې راز د مينې مې ساته خبره ومې نه کړه

خو د وخت د نظر سرو غرمو کې عمر کړ تېر ما
کړه چا وې د سترګو د باڼه خبره ومې نه

خوله مې را جوړه کړله څو ځلې چې وېې وايم
خبره ومې نه کړه اوښکه مې راغله تر لېمه

زړه وې چې وکړه بېکسياره ! ورته ټوله کيسه
مې کاته خبره ومې نه کړه د يار حيا ته.

***

نه لرم نغمه نغمه به يم رباب به يم خو شور
د ستړي ستړي ژوند يو باب به يم خو شور نه لرم

دا ته د کومو غرونو شوريې بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرسه، بې منزله روان زه يو کاروان يم بې
ځم لکه عمر په شتاب به يم خو شور نه لرم

را وينښوم هره ورځ ټوله دنيا لکه لمرخرک
لرم و دې شي زه کوم انقلاب به يم خو شور نه

اوس اوس زړه شين، خوا سره ډوب يم سمندر کې د وخت
سيلاب به يم خو شور نه لرم له دنگو غرو را کوز

لگيا نه څه واعظ يم نه زاهد چې به په زور، زور
عشق کې په زړه کباب کباب به يم خو شور نه لرم
غرېږي څنگه؟ د زمانې آهنگ چې زېر و بم
زه يې بې شکه څه اسباب به يم خو شور نه لرم

يوه خوا ، بل خوا سا را کاږم گرځم را گرځمه
ضرور ژونديو کې حساب به يم خو شور نه لرم

ده ليکلي بېکسيار به يم په تورو شپو کې ټيک
.لرم پنډ د غزلو يو کتاب به يم خو شور نه

***

هرڅه هرڅه بېرته هسې کله کېږي
کېږي د بوډا ځواني له وسې کله

د يار خياله خيال ته مه راځه منت کړم
.کېږي يارانه د بوالهوسې کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجیبه یو احساس دی څه اشنا اشنا هوا

هوا د بخت لاس کې مې لاس دی څه اشنا اشنا

اشنا راشه له ځانه سره راوله ځواني
هوا همدا مې التماس دی څه اشنا اشنا

خویونه لږ پردي دي اور، گودر، منگی اشنا
اشنا هوا اشنا د یار لباس دی څه اشنا

انځور د تېر پرون کړي درته مخې ته ناڅاپ
څه اشنا اشنا هوا بې شک ژوند ستر عکاس دی

د کلي په لوی ډاگ کې زه ماشوم یم په ډې بوخت
خیال که وسواس دی څه اشنا اشنا هوا دا خوب،
شا هر څه هسې په ځای دی د کلو - کلو تر
ویاله لاندې، غر پاس دی څه اشنا اشنا هوا

بیا شوم را ژوندی که اوسه پورې مړ وم بېرته
دا ټول دیار تماس دی څه اشنا اشنا هوا

بېکسیاره ! پکې نښې دې د پل ضرور به
.هوا دا سند دی، که مدراس دی څه اشنا اشنا
***

ته له پورته زه له ښکته یم راغلی
راغلی د بدبختو له مالته یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتګ هم هسې څه مفته نه وو دلته
.ستا د دوا له برکته يم راغلی

***

(خدايه زغم کړه را په برخه)
هوس کم کړه را په برخه
نه يم ډېر نه غواړم حريص
يو صنم کړه را په برخه
چې تر عرشه پورې رسي"
"کړه را په برخه يو قدم
ربه يار ته چې ور مخ شم
هغه دم کړه را په برخه
!سو ځه جانانه يا مې مه
يا ملهم کړه را په برخه
چې زرګونه ښادۍ ارزي
په برخه داسې غم کړه را
!يه د پاک الله رسوله
خپل حرم کړه را په برخه
ستايم ستا ښکلا به باندې
مات قلم کړه را په برخه
ربه تش جانان نه غواړم
برخه جنت هم کړه را په
ستا رضا چې پکې نغښتې
هر الم کړه را په برخه
ده پر هغه دنيا چې تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر پرتم کړه را پـه برخه
دښمن ستا چې ترې وېرېږي
برخه دا سې برم کړه را پـه
د ایمان څراغ مې بل کړه
ژوند تورتم کړه را پـه برخه
غوا ړم زړه مین د رڅخه
لـېمه نم کړه را پـه برخه
گوناگاریم، گوناگاریم
برخه خپل کرم کړه را پـه
دیدنونه چې بې تولـه
د یار چم کړه را پـه برخه
وهلم پـه هجران کـه جل
تـه زمزم کړه را پـه برخه
خلک وا یي بې رقم یم
برخه څه رقم کړه را پـه
ربه زړه کې راتـه وېره
د عدم کړه را پـه برخه
شم زه به ساز د زمانې
زیر و بم کړه را پـه برخه
ټول وطن مې درخانې ده
برخه یو ادم کړه را پـه
چې یې ستا پـه نامه ورکړم
زر درهم کړه را پـه برخه.

***

لوی لاس نینې نینې کړمه د وخت پـه تبې یار پـه

بېکسیار عبدالمالک

دا تـه د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبی زه خپل احساس نیني نیني کړمه د وخت په

خیال کې راغلی یا راځي یا بېرته ځي څوک اشنا
کړمه د وخت په تبی بلا وسواس نیني نیني

ساقي څوک بولي، څوک شړي د میخانې له غولی
نیني نیني کړمه د وخت په تبی دې ټیټ و پاس

سړیتوب خلک ظاهر چې گوري، حد چې نن د ښه
تاکي لباس نیني نیني کړمه د وخت په تبی

لغړ چې گورم وطن لغړ، گلشن لغړ، هر تن
فقر و افلاس نیني نیني کړمه د وخت په تبی

بېکسیاره ! سره پټه کې یو یار او اغیار چې
.تبی دغه تماس نیني نیني کړمه د وخت په

***

نه ورځم په مخ د لېونتوب کیسه اوږده ده
دی او د خوب کیسه اوږده ده ژوند یو هسې خوب

پیښکه د څادر خیشته تمام عمر مې یاده
باران، اوښکې څڅوب کیسه اوږده ده تالندې،

سندره غچ مې له غلیم څخه د ژوند د نن
عشق کې مې د ماتې او د سوب کیسه اوږده ده

باندې یې ویشتی یار ته یادوم هسې چې زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت لنډ دی د زخم د پړسوب کیسه اوږده ده

اشنا چې شپه را څخه لاړه نور مې پوښته مه
نن د رته د کوټې کړم د ژوب کیسه اوږده ده

بېکسیاره ! بس چې وړیو ته ډوډۍ خو درېغه
ده نوره د خواهش او د خړوب کیسه اوږده.

***

کارغه ونیو باغ د گلو ستر مات شو
ستر مات شو په چمن کې د بلبلو

چې د لمر د شغلو لاره ورته نه وه
شو په وطن د هغو ښکلو ستر مات

دیوسي، دیموکراسي شول سره غاړه
د بلا - بلا ښاغلو ستر مات شو

تمیز شو پکې ورک د پردو خپلو چې
د پردو او هم د خپلو ستر مات شو

شاعري دې افسانه شوه !بېکسیاره
د پټ- پټ غزل لیکلو ستر مات شو.

***

خیال کې راغلې تر نظره شوې را شنه په زړگي په

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګي راته دې وکړه څه خبره شوې را شنه په

هلته یو ښکلی په مخ راغی څه یې تاته ورته
را شنه په زړګي راته را یاده نابېره شوې

درخانۍ دغه دې ببشکه چې پښتو وکړله
شوې را شنه په زړګي یو ځلې راغلې تر آخره

محبوبې ښکاري چې کلونه د روژې مې ختم
د اختره شوې را شنه په زړګي چې سم له میاشتې

د بېکسیار د زړه دنیا وه له مودو نه شاړه
ورته راغلې بختوره شوې را شنه په زړګي ته.

***

جامه ور ونه رسېدو محفل ته ورغلو تر
د کبرجن ساقي تر پامه ور ونه رسېدو

تږله ورځ مزل مو وکړ په لمرخاته ور روان
خو په وعده تر خړ ماښامه ور ونه رسېدو

سترې سترې تر درشله د یار منډې مو وکړې
مرحلې راغلې تر انجامه ور ونه رسېدو

روڼ اندي خلک مو په هر کلام کې لکه افغان
په رښتیانو تر مظلوم قامه ور ونه رسېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مو د مینې پټ پټوني وو چې وخت سره ببل لا
رسېدو تر سپوږمۍ، ستورو او تر بامه ور ونه

ښه په غرې، ځوږ را ټول، روان شوو له ډولونو سره
.مرامه ور ونه رسېدو خو بېکسیاره ! تر

***

څه یې تپوس کړې دا کیسه اوږده ده
ویر پرې اوس کړې دا کیسه اوږده ده ته

خورد له خرواره ته خبر ورنه، نه
افسوس کړې دا کیسه اوږده ده -افسوس

دا چې بلا - بلا پېږۍ تېرې شوې
کړې دا کیسه اوږده ده ننګ په ناموس

شل به یې کړې اشنا ګومان مې نه شي
دا کیسه اوږده ده که یې پنځوس کړې

یار چې په مخه بېکسیاره ! درشي
.کیسه اوږده ده ته ځان چاپړوس کړې دا

***

زه بل څوک یم دلبر ستا غلام
چاکر ستا غلام ستا نوکر، ستا
اشنا اخلې قدم چې، کړه پام

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته پروت دی په در ستا غلام
محفل کې به وايي هر څه په
په لېمو په نظر ستا غلام
مني پادشاهان د دنيا نه
عجيبه دی مگر ستا غلام
لټ په لټه يې کړله دنيا
غلام غواړي يو ستا خبر ستا
اشنا راغی که وخت د آزمون
ږدي به سر خپل په سر ستا ، غلام
ورته وايي عالم بېکسيار
.گڼي ځان خپل اکثر ستا غلام

***

لا هسې شاړه او دا جړ خوبونه کيسه د ژوند
خوبونه څه چې ويده شو ، زه ته دواړه او دا جړ

همدا نن راشه که تعبير يې شې خو نه چې سبا
غواړه او دا جړ خوبونه سبا بيا ما له خدايه

اشنا چې ته ماته يې دغه دوه ډالۍ را ډالۍ
بانه او ښکه ولاړه او دا جړ خوبونه پاس په

کاږي لېونی خيال مې بيا د کوم سمندر تل ته
دغه د زړه خونه ويجاړه او دا جړ خوبونه

ورثه به د چا؟ د بېکسيار له مرگه وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د گرېوانه څيرې ريتاړه او دا جړ خوبونه.

***

مدام بيا را په ياد شوې خوب مې وتښتېده لکه
وتښتېده د زړه په کلي مې اباد شوې خوب مې

بېګا نسکور چې په هوجره کې پروت ستا خيال راسره
هېواد شوې خوب مې وتښتېده د چا وطن، د چا

قسمته؟ کوم ماشومتوب، کوم زلميتوب، کومه ځواني
زما ژوندونه څه برباد شوې خوب مې وتښتېده

او نه پرخه اشنا نه پسرلی شوې، نه ګلونه
تر خوا مې تېر لکه د باد شوې خوب مې وتښتېده

د مينې لومه کې وم خوښ بېکسيار دومره د يار
وتښتېده چا غماز ووې چې ازاد شوې خوب مې.

***

ملګرو خدايزده چېرې ځي دا شاړه قافله
په شا او دا ولاړه قافله دا هر ګام را

جوړېږي سره هيڅ نه په انجام يې رب خبر؟
زمانه او زموږ شواړه قافله دا چسته

اختر چې تېر شو وو له نکريزې په دېوال
که مل نه شوې نو بيا غواړه قافله دا نن يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژبه برکت يې شه، شکرې شه، شه ګوړې
چا ويل وختي نن سهار لاړه قافله دا

وطن يارانو بېکسيار بيا غږ جګ کړی د
.سبا به روانېږو نيسو واړه قافله
***

په والله ياد ېږې هسې خو تل مې تر حد تېره
نن شپه تر هرې شپې مې ډېره په والله ياد ېږې

ورځو، ته په مياشتو، په کلونو لاړې ته خو په
ياد ېږې اشنا په کلي کې چاپېره په والله

مينې عجبه معما يې زه له ځان درکې ورک
هېره په والله ياد ېږې څومره چې غواړم دې کړم

رقيب په ډک محفل کې و پوښتم ياد ېږي درته ؟
شرم او نه وېره په والله ياد ېږې نه له چا

سبا شاعران وايي دې نغمې د وخت چې ياد پرې
.ته بېکسياره ! ساندې شمېره په والله ياد ېږې

***

قيمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند ورځم وهم
ژوند زه ازمويم يو وار ساقي، قيمار- قيمار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه توبې، تسپې يو وخت وو ، اشنا تېر شو لاړ
قيمار- قيمار د ژوند اوس مې ماښام سهار ساقي،
پخوا به وخت نا وخت بې سده ، يا بې موږ كله؟
بيمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند كړم د زړ گي
!اشنا په څېر د خوب شي را په ياد ، يو نا اشنا
او نن سبا مي يار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
خدا يږ و خو دا سې نه؟ مفلس خوشال وم په هجران،
لكه چې كړمه خوار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
گوندې نشه، راته د ټول ژوندون ما وې كه شي
كړ را سېوا خمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند
د ژوند له بېكسيار ، هسې بې ځای اسره تمه
.ژوند چې كړ ژوندی په دار ساقي، قيمار- قيمار د
.وا خيست د اساسې قانون لويې جرگې ته چې له پښتو يې د ملي ژبې هويت

***

څه عجيبه ديموكراسي له خلكو ژبه اخلي
ورنه په څنگه سړه تبه اخلي اقرار د مرگ

ننگ او پښتو او وطن ټول يې اوس له واكه وتي
زمانې سيلۍ نور څه له پښتانه به اخلي د

كړي دا سې جرگې كارمل، مسعود ، رباني ډېرې
والله كه نن سبا يې نوم هم څوک په خوله به اخلي

دې وطن خادم او مشر څوک به راځي يو وخت د
گوتې، امضاوې نه د دغه ولس زړه به اخلي

دا ته د كومو غرونو شوريې بېكسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه بېکسياره !دا د وخت غلامان څوک يې مني
.اخلي؟ دوی ورکوي به چاته څه او له چا څه به

***

شېخه شره دې نور هوده را باندې کار نه کوي
کړه بې هوده را باندې کار نه کوي مسلې مه
دومره د وخت ترخو- ترخو کې شوم په وار واري ډوب
چې د ساقي د لاس باده را باندې کار نه کوي
د يار ادا به چې وژلمه قدم په قدم
څومره تېرېږي چې موده را باندې کار نه کوي
سترګو بڼ ته وړی نظر مې نبغ ترې وځي، ځي د
اوس د اشنا د مخ پرده را باندې کار نه کوي
ډزې چې څومره يې وس پښېماني دې اوس کوي
زما په ټينګه اراده را باندې کار نه کوي
د ظلم کې کمی مه راوړه ته دې اشنا په حد
حوصله وي به دا چې ده را باندې کار نه کوي
بېکسياره !د زړه شاړ سپړلي نه دمه وتې نور
.نه کوي اوس که وخت کوږ ځي، که سيده را باندې کار

***

د وخت له سترګو نه پنا يم د خپل سيوري شاته
کله باچا يم د خپل سيوري شاته کله غلام

د بوډۍ ټال مې مېلمه کړی د سپوږمۍ درشل ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د ښايست رنګونه ښايم د خپل سيوري شاته

غاړه، نو باد به څه کم شين هسک، زېړی لمر، سمندر
شاته د خدای په داد باندې رضا يم د خپل سيوري

ستاسو د کلي اوازې په ما څه کار نه لري
خپل سيوري شاته زه له مودو څخه رسوا يم د

د بې خودۍ اوږدې مزلې خلکه نه شي تنها
بيايم د خپل سيوري شاته دا ځل اشنا راسره

د غرغړو لکه د نورو بېکسياره ! نه يم
.وريتې غزلې وايم د خپل سيوري شاته يو څو

***

يې چې مې خيال ته راځې دا ته د کومو غرونو شور
راځې تصور، ياد، خوب، که انځور يې چې مې خيال ته

ړنګه ګودره د مالت په پته پوه دې نه شوم
چې مې خيال ته را ځې تسل د مينې، که پېغور يې

د يار ديدنه پرخه ورېدې چې په ما
سرې اور يې چې مې خيال ته راځې اوس خو رسا د

وخته د بې خوديو فصل شين چې دې په غېږه
هغه شپې لاړې اوس څه نور يې چې مې خيال ته راځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمته ته چې مل له تيارو د بېکسيار توره
.راځې لا خو هماغسې تک تور يې چې مې خيال ته

***

راشي پر زړه راته اور بل، ببرته واپس شي په شا
ور پام چې لکه غل، ببرته واپس شي په شا زما

راولم د زړه تر کوره يې په څو مره منتو
يمه حيران چې په څه چل، ببرته واپس شي په شا

وي يو څو شپې راسره د اشنا غم راشي د پره
راسره روږدې کړي اجل ببرته واپس شي په شا

ارگ کې مېشته دا درسره ياد کې ساته د دوه شپو
شا په موږ چې چا کړې يرغل، ببرته واپس شي په

د بېکسيار د زړه پولې به خامخا شي پو چې
.واپس شي په شا که د غمو کاروان يو پل، ببرته

***

ناست د شپو په جبل کې گير يمه، شوگير وهلی
مودې وشوې په وير يمه، شوگير وهلی ناست

څه ژوندون نه مرمه، نه رغېږمه، عجيبه
ټپي په داسې تير يمه، شوگير وهلی ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ما باندې سبځه لړ خياله د اشنا خو ، زړه
ښه وينې مې اسير يمه، شو گير وهلی ناست

په سرتوره دې ښېرې دا چا راپسې کړې
د چا د خوب تعبير يمه، شو گير وهلی ناست

اشنا ځانته د خيال يو امارت جوړ کړی مې
په خپله يې امير يمه، شو گير وهلی ناست

پړ ميدانی يم بېکسيار بې نوم ښان يو خړ
.ناست د سوات يم، نه د دير يمه، شو گير وهلی

***

د غه ارمان چې بخت به لاس يوه شېبه راکوي
ژوند احساس يوه شېبه راکوي په مړي ژوند د

ويره يې دا چې ميخانه په بله وا نه ړوي
فرصت چې د گيلاس يوه شېبه راکوي ساقي

تفريق ژوندون او مرگ مې سره څو - څو واره جمع،
حاصل يې فکر او قياس يوه شېبه راکوي

يې مخکې د رومم غليم زما چم کې په اس سپور زه
لکه ماشوم قيضه د اس يوه شېبه راکوي

:په چيغو - چيغو يې وې پرخه په خاورو ډوبېده
"گلان مهلت پر تندي پاس يوه شېبه راکوي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېکسیاره ! خود به هجر- هجر زما غزلې
راکوي بل څه ته وخت کله وسواس یوه شېبه.

***

ستوري چاپېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه
وېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه له شپې څه

کرلې رقیبه تا چې مې په برخه توري شپې
اوس طالع شمېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

ګوره ساقي چې نه کړې نن مې له جامه بېنوا
په مفت مه پېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

به مې شاهده وي ضرور چې آګا د شهادت
ولاړه له زوَره، زېره مې سپوږمۍ راته په سر

***

نن سبا لا ډېره را یاده وې دا چا ملګرو ؟
سپوږمۍ راته په سر ولاړه محبوبه هېره مې

تل کې یې ډېرې د غم لړې خو ستا مینه اشنا
برسېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه د زړه

یار زه چې راتلم بېګا په تولهلار، له چمه د
تر پورې نېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

ژوندون سپوږمۍ ګڼله هغه چې ما به تل د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد یږي ډېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

هغه وختونه چې کړم خیال کې راتېر بېکسیار تېر
ولاړه تر سترګو تېره مې سپوږمۍ راته په سر.
***

زړه وايي یاره په سرواړوه یوه پیاله زار
سرواړوه یوه پیاله زار مخکې تر داره په
نه د یار شونډو ، نه د وخت تر لېمو ورسېدې
خواره په سرواړوه یوه پیاله زار تور بخته
شېخه تر څو به تل خپه- خپه بې واکه ګرځې؟
زړه بیماره په سرواړوه یوه پیاله زار په
شهیده د ژوند په هره لوېشت، په هر قدم- قدم
په مرګ انکاره په سرواړوه یوه پیاله زار
درنه پښتونه لاړل چې کوراو ګوراو پښتو ټول
اوس له ناچاره په سرواړوه یوه پیاله زار
کړلېچونو نه لږ غاړې ته شه اور- اور سوچونو ،
د ژوند خماره په سرواړوه یوه پیاله زار
سوداوې د یار غم سړی عاصي- عاصي کا د ځان
نور بېکسیاره ! په سرواړوه یوه پیاله زار.

***

زموږ د چم په لاره، د الوچو ونه نن
خوارو بچو ونه نن د مساپرو ، ستړو ،

څنګه د مرګ غېږه کې، خوره وره پرته وه

دا ته د کومو غرونو شوریې | بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويشتې په تمانچو ونه نن لکه کوم چا چې

په وچو خسو حساب، چې شوه له ځمکې نه پرې
ټولي را جلا ، شوه د باغچو ونه نن له شنه

زړه هغه ټیټې ښاخ ته یې، کوم- کوم ماشوم به په
او یادوي به خدایېږو د چا ، چوچو ونه نن

سترګي بوډا بېګا یې تن وراره، یوه شین
د درد مزې به ګوري، د تبرچو ونه نن

هر دم مې کور کې څلی هر دم مې زړه کې قلم،
را ننوتې لکه له دربچو ونه نن

شو ، سپین سره ګلان به راوړي ما وې چې بیا سپرلی
د الوچو په تمه په کړلېچو ونه نن

اوښکې ورکړې، د بېکسانو یاره تا خو ګوټ
نن هر څو که نه شوه را شنه ستا په سوچو ونه

بېکسیار وچ لرګي کې د شعر وړم نغاړم
.ونه نن د زړو هنداره کې یې، ږدم په تاخچو

***

اشنا بې تا د ژوندون مل مې کله بل کېدی شي
یې د زړه غل مې کله بل کېدی شي ته چې منکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

گام حسنه ! دا ته يې چې مې څارې ټول ژوندون گام په
دا سې آگا له هر يو پل مې کله بل کېدی شي

لو ېد يزه را غلم ښکلي مې و څارل ختيز نه تر
ستا نوم په زړه ليک چې اول مې کله بل کېدی شي

نيم نظر لو گی که نه ده شاړه ځواني دا ستا په
شي د ژوند په لويه لار اجل مې کله بل کېدی

منکر به ليکه د بطلان چې پرې را کاږي سبا
کېدی شي هغه به وي همدا غزل مې کله بل

اقتدا مينې پسې کړې بېکسيار د عمر
بل کېدی شي د لمر په لوري دا مزل مې کله.

***

شې تياري به تېرې، شپې سبا شي وارخطا چې نه
ستوري، سپوږمۍ، لمر به دِ تا شي وارخطا چې نه شې

!مودو- مودو نه مېشته خياله د قاف په لړو کې
د ښاپېرو ډلې به راشي وارخطا چې نه شې

کايناتو د وجود کې چې په مينه قايل په
شې سترگې د زړه به دې رڼا شي وارخطا چې نه

د وخت تيارو کې ورک پښتونه شم لو گی- لو گی دې
وارخطا چې نه شې کله به تللی دور بيا شي

بېکسيار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شوريې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته بېکسياره ! نغارې د حق رسا غږوه
.شي وارخطا چې نه شې لښکر د ظلم به په شا

***

نه وايي رنځور وختونه دي په ظلم باندې هيڅ
ويده بختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

وو به د تېرې مخالف پخوا په تخت به چې ناست
اوس څه تختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

لباسو په جامو اوس وينې نه ننبلي د سپين
وايي بدل رختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه

د انسانيت جوړښت کې عدل يو څپرکی چې وو
باندې هيڅ نه وايي اوس نور ساختونه دي په ظلم

نړۍ يې وينې بېکسياره ! چې د زړه په کور دې
.انداختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي تل

***

ياد شوې ياره کور دې ودان څنګه تنها وم ته را
ودان خير که زه ښکار شوم ته صياد شوې ياره کور دې

رانه دې لرې خاورې دوړې کړې د سترې ژوندون

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې ياره کور دې ودان د زړګي درمند ته مې باد

خلک دې وايي څه چې وايي اشنا وايي دې نو
مقتول او که جلاد شوې ياره کور دې ودان ته که

څنګه؟ ما وې بې تا به دا وختونه تېروم زه
راته د ټول ژوندون مراد شوې ياره کور دې ودان

رغېږي دا يې خپل نصيب به بېکسيار مري او که
ودان ته يې پيغام د زنده باد شوې ياره کور دې.
***

گل د گلاب بوی د سنځلې)
(ولې قد د چنار سيوری د

هم چې ځواني او هم مستي وي
خوب مزه کا په مټ د ښکلې

مه، راباندې غږ کړه را ګوره
کړه مې اسير ولې مې ولې

هم ستا ياد وطن، اشنا زما
دواړه به ځو که چېرې تللې

زه ملامت خو ته لږ راشه
وينه وللې ده وينه چا په

دريغه پردو بېکسياره لوټ کړای

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې څه به ګیله کړي څوک له.

***

سترګې دې را یادې شي له سترګو مې اورو اوري
شي له سترګو مې اورو اوري هیلې مې بربادې

مې وایم چې لوګی شوای ځنې بیا بیا چې وربولي
زړه ته چې صیادې شي له سترګو مې اورو اوري

خاندي په شنه سپرلي څنګه تلوسې د ژوندون و
څرنګه نامرادې شي له سترګو مې اورو اوري

شاعرې د اشنا سترګې مسرې پرې لیک کله وي
اوري کله بیا نقادې شي له سترګو مې اورو

وینم په ښادۍ چې ځي د هسک پېغلې تر ړنګ ګودر
سترګو مې اورو اوري وینم چې ناښادې شي له

شین بیا بیا دې اقرار په سترګو بیا بیا دې انکار را
وخت په وخت جلا دې شي له سترګو مې اورو اوري.

***

نه په ظلم کې بوش پلار دی د یزید په اصل
دا وینې د انسان څښل دغه کار د یزید
ځای، بېګا بل ځای، سبا بل ځای دا حملې نن یو
یزید ښکارېږي چې مرګی ته یې تلوار دی د
تړلې یې ده ملا د ټول جهان د هضمېدو

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یزید یا مري به بشریت تمام یا وار دی د
تر څو به وي د ظلم دا سې توره ترورېمی
یزید د عدل لمر به وخېژي بخت خوار د
ختیز نه تر لوېدیزه پسې چیغې د جهاد
دی د یزید د ژوند هر هر ساعت یې اوس په شمار
ملخ د زمانې دا سې تر څو به وهي ترپ؟
د یزید مظلوم ولس یې وینو ته خمار دی
ډارن شاعران وایي به دا څوک دا سې لګیا ؟
.یزید سندرې د مرگ وایي بېکسیار دی د

***

ښه پوه یم راځي نه څه بې ځایه تلوسه مې ده
ریباره ورته وایه تلوسه مې ده ژر ورشه
هره تادي، هره بیړه وي د کار تر پیل پورې
څه عجبه، څه بې پایه تلوسه مې ده مینه
نېغ یو ځل را وگوره د کور ستونه څه کوې؟
ستا تر ډوډی نه ستا تر چایه تلوسه مې ده نه
ته؟ کله زه کړکی ته شمه، کله زه هنداري
ځان ته چې ښه ځیر شمه له ورایه تلوسه مې ده
هېر د خوب په شان یا خو وای راغلی اشنا ، یا مې
نور مې صبر نه شي لو یه خدایه تلوسه مې ده
کله وړېم، کله خیال شي را کله دې یاد راشي،
ځای د اوسېدو دې راته ښایه تلوسه مې ده
ناارام خاطر په هیڅ بل څه ارام نه شي نور مې
.ده ستایه بېکسیاره ! ښکلي ستایه تلوسه مې

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دربغه چې وای خو څه شراب اوس به نشه نشه وای
دومره اضطراب اوس به نشه نشه وای زه او دا
خراب که رقیب نه کړای په اپلتو زما وخت را
ولې به وای داسې خراب اوس به نشه نشه وای
څله تل؟ د اند ېښنو ور مې زاهده ټکوې
کړمه اخته دې په عذاب اوس به نشه نشه وای
اوله بې سد دربغه محفل ته وای راغلی له
پروا به څه مې په جناب اوس به نشه نشه وای
مستي، هم لېونتوب وای اشنا هم چې ځواني، هم چې
خیر که د یار په مخ نقاب اوس به نشه نشه وای
بدرنګ نیمزالي ټول به اوس یو شانې راته ښکلي،
وای ولې به ښکلیو ته بېتاب اوس به نشه نشه
بېکسیار ولې به جنون ته ورځې شپې شمارلې؟
نشه وای که شاعري یې د شباب اوس به نشه.

***

په بې اجله مرګي مړ شومه
شومه د رقیبانو مخکې پړ

ما وې ساپي، ما وې بابړ ټولوم
نه د ساپي نه د بابړ شومه

ناوګۍ کې مې لښکر شو لوټ په
ډېر ګیله من له باجوړ شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګين سپرلی وم د اشنا خوا کې
په بېلتانه کې دا سې خړ شومه

ما وې ولس ته به پيغام ورمه
ماشومانو د پاپړ شومه د
په تول د بوسو کې هم تېر نه شوم
شومه د ژوند اخور کې وچ کنګړ

زه راوتم د يار ډولۍ راغله
بېرته دننه په انګړ شومه

خودۍ په منزلو کې بند د بې
نه بېکسيار او نه اندړ شومه.

***

ځنګه چې په ژوند د چا يقين وي مري به
خلک ژاړي پرې او دی له خندا شين وي

ګور يې غم لړلی فلسطين وي کور او
وي بل نو ځوک کېدا ی شي دا به شيخ ياسين.

***

قار دې لږ سوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟
موړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟ په خوله مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا د سر په بيه کړه ستا ګران ديدن غريب يم
نرخونه جوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

!څوک ساری بخته چې په کابل نه په زابل دې وي
ځان امير کروړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

کاله پخوا په شان اشنا مه چېږه اوس مې د شل
لګي؟ فرق د ځوان، زوړ کړه د سبا ورځې څه پته

په مينه وايي دې تومت جوړه دنيا زړګيه
څه پته لګي؟ ته ځان ناجوړ کړه د سبا ورځې

خدايزده؟ دغه ماښام، دغه باران، دغه ښوروا بيا
غټ پياز را ووړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

!ژوندون ټول کړه را ټول جانانه بې پای سوچونه د
دا يې نچوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

اشنايۍ په پاس لړ ورشه نور دره و ګوره د
لګي؟ سيل د سرور کړه د سبا ورځې څه پته

اشنا ته ورکړه بېکسياره ! ځای په سرای د زړګي
.سبا ورځې څه پته لګي؟ خوی د اکوړ(1) کړه د

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یار را روان که وي را وبه رسي
له خپل ځان که وي را وبه رسي تېر

اشنا چې ته ماته يې وي چې راځم
که وي را وبه رسي بې شکه ځوان

چا اورېدلی وو محفل کې جرس
رسي مل د کاروان که وي را وبه

ما خو اشنا غوښته چې وېې لمانځم
رسي پاک مې ارمان که وي را وبه

زما په داسې توره ورځ چې آگا
زما جانان که وي را وبه رسي

!وطن بېکسیار کټ لږ تم کړئ د بې
.رسي پاتې یاران که وي را وبه

***

زړگیه ستا دا کشالې، ژوندون به څنگه کېږي؟
چې پالې، ژوندون به څنگه کېږي؟ د مرگ دردونه

لیک دنیا ته ځان ثابتول غواړي په کاڼو نوم
زموږ ناچله قوالې ژوندون به څنگه کېږي؟

ځینې وینې څښېښو موږ لا په یو بل لگوو خولې
موږ لا نه پېژنو پیالې، ژوندون به څنگه کېږي؟

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شور يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سمندر په تل کې لامبي، ناڅي خلک د ژوند
کېږي؟ زموږه مړي وړي ويالې، ژوندون به څنګه

ته خو لړې به بېکسياره ! ډېرې ډېرې هيلې
ژوندون به څنګه کېږي؟ مېنه د زړه چې کنډوالې.

***

واى دربغه ليدلى چې مې يار اوس به نشه نشه
ولې به واى داسې خمار اوس به نشه نشه واى
توبه ده ستا د انکار له بې سديو مې توبه
دربغه چې کړى دي اقرار اوس به نشه نشه واى
شم تر سهاره ژاړم په خوب کې راشي چې را ويښ
په وينبه راغى که نګار اوس به نشه نشه واى
راغلى واى محل ته يو ځل د ژوندون باده که
کډې به بار واى د اغيار اوس به نشه نشه واى
چې لږ خبر دې د راتلو راتللاى هسې اشنا
واى ژوند به مې ولې سور انګار اوس به نشه نشه
دا خو د عقل د سيسې دي زه يې ټينګ تړلى
نشه واى زما په وس که څه اختيار اوس به نشه
د بېکسيار يورپ ځواني خزانو ولوټله
نشه واى سپرلى راغلى که يو وار اوس به نشه.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس کې یې لور پروت په ولي پرې دی
لو ګرې جینۍ ورې دی زړه رانه

خیال د خیالورې مې مل شوی چې
دی مانه پردی شوی خپل هر غړی

بار مې د ژوندون مړی مدام په سر
دی لاس راکړه اشنا زړګی مې سترې

وینه ترې د چم خبرو وخوړه
ستا پر د بس شاعر چې لکه مړی دی

بېکسیار که څوک د عشق په تور وژني
دی وژني دې نو دغه کار یې کړی.

***

لاره دومره نه ده رسېدو ته دې که نیت کړی
سپوږمۍ کې ځنګېدو ته دې که نیت کړی لېځو د

څو به لوغړن ګرځم اشنا زه بې له تا داسې؟
ومې سبځه راشه لوګېدو ته دې که نیت کړی

سو به هر مقام هوډ داسې وسله ده چې نصیب یې
زهر هم خواږه شي ګوټېدو ته دې که نیت کړی

!اشنا ټولۍ ته د مینو خو ډېر راشې په خیر
سر نه د زړه سره تېرېدو ته دې که نیت کړی

دا ته د کومو غرونو شور یې　　　　بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوندون چې خپه نه کړې بېکسیاره ! ځان خانده
.کړی خپله به زهیر یې ژړېدو ته دې که نیت

***

د خپل تقدیر په فیصله کې به څوک څه وو ایي؟
نه چې څوک، ګیله کې به څوک څه وو ایي؟ اوري یې
یوه خوا ظلم دی چې کېږي بله خوا بې وسي
د ژوند په دا سې مرحله کې به څوک څه وو ایي؟
غږ را معلوم نه یې لاربه چې، نه منزل او نه یې
په بې جرسه قافله کې به څوک څه وو ایي؟
څوک زموږه تر منځ؟ خدا یزده که دا ځلې جرګه شي
د مرګ او ژوند په مسله کې به څوک څه وو ایي؟
چې خبر وي او مني یې له زړه یوم البد تر نه
نو د وختونو سلسله کې به څوک څه وو ایي؟
نه ده چې له وخت سره بدلېږي هر وخت کرزی خو
وو ایي؟ د احمد شاه بابا شمله کې به څوک څه
څنګه په پټه خوله دې تېرې کړې نادودې د وخت
.څوک څه وو ایي؟ ستا بېکسیاره ! حوصله کې به

***

شوه دغه چا وې د تربرونو وینه توی
خورم قسم د سکه ورونو وینه توی شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې میندې بورې، خویندې ورارې شوې له
د بچو او د پلرونو وینه توی شوه

نا انسانو پرې گوزار بې شمار بمونه
د دې ځمکې، د دې غرونو وینه توی شوه

دي دا ژوندي چې دا په هیڅ هم حساب نه
بې حسابه د سرونو وینه توی شوه

کړې د باڼو ، درو ، د کلیو څه حساب
د بسته بسته ښارونو وینه توی شوه
شوې ترې تمې گورگورې او ممانې
څېړیو ، چنارونو وینه توی شوه د

آفرین یې په همت وایه جلاده
وارونو وینه توی شوه د دې خلکو په

ټوله شپه شپې قتلول سپوږمۍ او ستوري
سهارونو وینه توی شوه سپېده داغ د

ما کاته ورته زامنو پلار په دار کړ
د ترونو وینه توی شوه د وربرو په لاس

ټوله پته بېکسیاره ! یوالله ته
.نهرونو وینه توی شوه په ویالو او په

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس سودا د یاره سره گرځي مې احساس لاس په
د بېلتانه غم رانه وړي دي حواس لاس په لاس

والوتله بې اعتباره زمانه شوه حیا
اشنا محفل کې له ساقي غواړي گیلاس لاس په لاس

احوالونه مې د صبر دروړل ریبار که څومره
را و دې نه لېږه اشنا کله شاباس لاس په لاس

هر چا سره تل ښه دي خو وېرېږم اشنا ښه له
لاس نه چې ملگرې درسره شي څوک بې پاس لاس په

اشنا هواره کې ارام ته مو څوک کله پرېږدي؟
ته پاس لاس په لاس درځه چې وخېژو دې تورو غرو

!ما لا د مینې بېکسیاره ! نوم اخیستی نه و
.تومتونه او وسواس لاس په لاس راپسې راغلل

***

لکه چا ښه چې په ژړا تش کړی
هسې مې زړه نن په اشنا تش کړی

تر سباوونه یې سلگۍ وهلې
میدان چا تش کړی وې یې د مینې

یو وخت چې مالامال د یار له مخه
غلا تش کړی د زړگي کور مې چا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بې کسۍ نه غاړې، غرو نه ژاړي
کړي مرګي وطن مې لا په لا تش

اوس پکې بې له مينې بل څه نشته
کړي دوکان د ژوند مې له سودا تش

وخت بېکسيار هسې پرې غل ونيوه
.کړي د زمانې جېب چا پخوا تش

***

ستا که د تللي پېغلتوب هوا له سره نه ځي
يو خوب هوا له سره نه ځي زما ليدلي د

زه تورو خاورو سره خاورې شوم په ځوانه ځوانۍ
د مستۍ او ياغيتوب هوا له سره نه ځي ستا

باسي رقيب که ستا سودا په زوره مې له سره
د چا د مخ څټ په پړسوب هوا له سره نه ځي

مې له يو مخې توی ږيره مې سپينه شوه غابنونه
اوس مې لا هم د زلميتوب هوا له سره نه ځي

خلک وايي اشنا مه يادوه ځومره ساده دي
له لېوني د لېونتوب هوا له سره نه ځي

کړم جنتي او به هوا د يورپ بېکسيار څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځي نه د ترنک او نه د ژوب هوا له سره نه.

***

را روان په ملک چنګېز دی اسمان وربځ دی
خېز دی اسمان وربځ دی د مظلومو جست و
ښکته ځمکه ده چې چوي له هیبته
اسمان وربځ دی باران اوري او ښه تېز دی
همدا نن چا وې ورځي چې بغداد چور کا
اسمان وربځ دی امریکه ده او انګرېز دی
باد د کرکې دی چې لګي په هر لوري
اسمان وربځ دی سیلۍ لوټ د بخت پالېز دی
شپه خو شپه ده، سپینه ورځ هم توري لړې
اسمان وربځ دی له رڼا نه ژوند پرهېز دی
څو نیمزالي په تیاره ماښام اوبه وړي
اسمان وربځ دی ګونګوسی یې په کارېز دی
بېکسیاره ! ښکلې شنه له خندا نه شوه
وربځ دی بس همدغه یې اغېز دی اسمان.

***

د ژوند په تمه د تابوت په غېږ کې شپې اړوم
څاڅکي شور ته د سکوت په غېږ کې شپې اړوم یو

کار نه لري د ژوند سرې، تودې اوس هیڅ راباندې
د بې خودۍ د کاڼي بوت په غېږ کې شپې اړوم

دا ته د کومو غرونو شور یې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما چې کله شک به کاوه د ښېلتانه په راتګ
شک مې باور شو د ثبوت په غېږ کې شپې اړوم

بدمستیو ، عیش او نوش به مې چا دروغ ویلي د
هسې د قوت او لایموت په غېږ کې شپې اړوم

له خلکو تښتم چې مرغانو په شان ونو ته ځم
شپې اړوم کله سنځلې کله توت په غېږ کې

دلته چې هر غدار راځي ځان کړي بزرګ د زمان
وایي د طاغوت په غېږ کې شپې اړوم ولس مې

په زړه مې اوري ښکسیاره ! افغاني سید تل
زه که دمشق که د بېروت په غېږ کې شپې اړوم

څوک به حضرت داود اوس به طالوت شي راته څوک،
.اړوم ملګرو ! ګورئ د جالوت په غېږ کې شپې

***

د سپېده داغ غېږ کې یوه غېږه وربځ
نه ستوري او نه لمر راښکاره نه سباوون ښکاري
.شان نن هم د تېرو څو کلونو په

***

ښکسیار عبدالمالک
دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه یو په ځان باندې ډیوې بلوو
ډیوې بلوو په خپل ارمان باندې

د یار ښکالو مو اورېدلې نه وي
بلوو په تش گومان باندې ډیوې

ستا منزلونه رانه پاتې اشنا
بلوو په لوټ کاروان باندې ډیوې

مور چې سرتوره، پلار چې وژني راته
بلوو مور هغه ځوان باندې ډیوې

تر تورو لړو مو نظر نه رسي
بلوو په شنه اسمان باندې ډیوې

زمونږ له خپلې نافهمۍ مرور
بلوو په شته جانان باندې ډیوې

افغانستان لکه پردی کور سوځو
په خراسان باندې ډیوې بلوو

بېکسیار یو امریکن او یو روس زه
بلوو تباه افغان باندې ډیوې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام راخور د غره پر ولو دی
دی وخت د توبې د ماتولو

پروردګاره ته یې وبښې
دی بېکسیار کله د بښلو.

***

مینې ستړې مه شې ښه شوه چې بیا راغلې
مه شې ښه شوه چې بیا راغلې ته نیمګړې
زه پردی همدا سې ښه یم، نا اشنا ته
ښه شوه چې بیا راغلې ما هیڅ کړې مه شې
همدا زه یمه چې وینې وینې پروت یم
چې بیا راغلې حیرت وړې مه شې ښه شوه
ستا ګیلې، ښېراوې ماته په سر سترګو
بیا راغلې خود شخړې مه شې ښه شوه چې
انجمن د وصل، هجر او د اور کې
راغلې خدا یږو غړې مه شې ښه شوه چې بیا
تلو سه ښه یې وژلای دې څوک نه شي
راغلې چې وګړې مه شې ښه شوه چې بیا
بېکسیار ته دې رنې چې او به نه شوې
راغلې او به خړې مه شې ښه شوه چې بیا.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن یې نظر سره غرض لاړۀ
غرض لاړۀ سم یې د زړه سر سره

یه کنګلي هوډه ! چې وې داسې سست
لاړۀ ولې دې بیا لمر سره غرض

نه منم زه دا چې سپي دې و داړي
لاړۀ خوار که د چا ور سره غرض

وخت ته که تېره توره په لاس نه وای
لاړۀ ما به څه له سپر سره غرض

میني بې ګونا کړم بېکسیار اسیر
لاره ما کله دې شر سره غرض.

***

ټپي- ټپي یم په پرهر مې مالګې مه دوړوه
زړه سر مې مالګې مه دوړوه په وینې- وینې د

بس دی چې خاورې دې یادونو کړم له خاورو سره
په سوري- سوري ځیګر مې مالګې مه دوړوه نور

سیلیو د روح ثرمن مې رانه کښلې د ببلتون
په بې ثرمنې خوار بشر مې مالګې مه دوړوه

چې څومره دې وس په تېرو تورو غوڅوه مې تن
اشنا احساس باندې اکثر مې مالګې مه دوړوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ړوب شي که بختونه را وېښ وخته تختونه به
په ښکارې ويشتې مات وزر مې مالګې مه دوړوه

تخيل تلې مې پرې- پرې په هيندارو د وخت د
.دوړوه نور بېکسياره ! په ګذر مې مالګې مه

***

داسې په منډه چې روان يم ځم د لمر کلي ته
نه په بل او نه په ځان يم ځم د لمر کلي ته چې

کومه اسره؟ بس په توکل به ور رسېږم نور مې
زه د ناهيلو يو کاروان يم ځم د لمر کلي ته

وژنو نه يم ستړی- ستړی تربورګلويو ، ورور
د يويشتم قرن افغان يم ځم د لمر کلي ته

سپوږمۍ ، ستوری او سپين سپېده داغ اوسي مدام راکې
کلي ته ځانته په خپله يو جهان يم ځم د لمر

د يورپ تورو وربځو و خوړمه دوه لسيزې
ځم د لمر کلي ته ډېر په ارمان د شنه اسمان يم

نظر او فکر ، تخيل مې بېکسياره ! ګډ وډ
.ګرېوان يم ځم د لمر کلي ته سوچ سره تل لاس او

***

دا ته د کومو غرونو شوريې

بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وه تېره شپه چې مې غزل ته شيمه
په قسم چې مې مزل ته شيمه نه وه

ډېرې ارادې راتلې د لريو لارو
خو زما غريب يو پل ته شيمه نه وه

"درشي چې غوټې پسې وهې په لاس به"
د ملګرو ژور تل ته شيمه نه وه

راغلم دا خو تا وم رابللی چې زه
خو زما ګوره محل ته شيمه نه وه

د اشنا بلا يادونه مېلمانه مې
مرګ زړه، زما اجل ته شيمه نه وه د

بېکسياره ! ما وې ګوندې پښتون واوړي
.قاتل چې مې بدل ته شيمه نه وه له

***

کله کله کتل ماته محفل کې اشنا کله
رقيب اشنا ته خو پخپله کله کله کتل

هم بل خوا نه کتای زه وايم بې له ما يې کله
دنيا غوسه ده چې يې ځله کله کله کتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان کې څه د ستورو اتڼ هغه ما ښام به شنه
جانان او ما چې يو تر بله کله کله کتل

ديدار لره پيدا دي خوشال ښه ويلي سترګې
کتل دريغه چې ژوند مې تل تر تله کله کله

په بېکسيار باندې يې هم پېرزو کوه وخت ناوخت
کله کتل د تخيل د شاړې ګله کله.

***

دي خير دی که مخ يې بل رنګ سترګې خو يې ستا غوندې
په دې به څه کوو جنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
يې نه يم خبر په اصل، نسل، قبيله باندې
ښايي له ځايه پرنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
کميس به نه يې په تن منم د سرې بنارسۍ
نه يې په غاړه لونګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
خو يې شېبه- شېبه را اوري په زړه ماته وعده
دي و دې شي وکوي ننګ سترګې خو يې ستا غوندې
زه يې پيالو ته نه، ديدن ته د ساقي ور روان
ستا غوندې دي چې ميخانه مې قلنګ سترګې خو يې
څوک نا اشنا راته مودو نه د خيال لارې ځاري
سترګې خو يې ستا غوندې دي راته په زړه وهي چنګ
!بېکسيار دومره ډېر خطا هم اشنا نه دی وتی
.در چې ملنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي د چا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ته څه الهام واخلم که نه؟ له سترګو دې غزل
ساقي ستا اجازه ده چې بل جام واخلم که نه؟

په دې ګواه دی چې راځې خو وېش دی نن زړګی
نه؟ ګودر، زه مازیګر او که ماښام واخلم که

سر تېر له ننګ او نو مه راته وايي هر اشنا
نام واخلم که نه؟ حیران یم چې رخصت له ننګ او

دا هسې یو هوس دی یو ارمان پوره کوم
خدایزده چې ارام واخلم که نه؟ وصال کې به هم

راوي زما زمولي يې سپرلي کې ډېر ګلان
اوس یې هم په سرو سترګو سلام واخلم که نه؟ لا

په سر بې شکه بېکسیاره ! چې له بخته لاس
.په سوچ کې یم چې وخت ځآنته غلام واخلم که نه؟

***

وایمه ولا چې زه مین په سپوږمۍ دروا غ نه
سپوږمۍ خدایزده چې دا څویمه پلا چې زه مین په
د ښکالو پلونه مې دغه رانه ستوري، چې ګورې
مین په سپوږمۍ ژر به ور رسم انشالا چې زه
دا یې اوله ورځ، میاشت نه، نه یې لومړۍ کلیزه
چې زه مین په سپوږمۍ کلونه واوښتل بلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر چې نه د چا ناموس، نه ننګ حیا ، خور او لور
برالا چې زه مېن په سپوږمۍ چیغې وهمه
لیلا مجنون تللي د مینې په نوم لار خو نشته
ورځم په بسم الله چې زه مېن په سپوږمۍ زه به
څارم نه د چا ور، نه د چا بام، نه د چا لوري
نه چاته ګورمه په غلا چې زه مېن په سپوږمۍ
واوښتلې چې پرې اوښتی بېکسیاره ! نه وې
.اوس نو توکل مې په مولا چې زه مېن په سپوږمۍ

***

چې بیا را مخ شو ، بیا ګیله مې په سر واوښته یار
واوښته صبر مې تم نه شو حوصله مې په سر

ته د خیال نیمزالې وږمې تول عمر تازه اوسې
ولوله مې په سر واوښته دا خو ستا له بخته

داسې د غفلت په خوب ویده وم ټینګ په نیمه لار
باندې خته تله قافله مې په سر واوښته ما

ټینګ کړی له مودو مې چې د نه درتلو قسم و
مینه ټکنۍ شوه فیصله مې په سر واوښته

هغې ورځې زه بېکسیار داسې لېونی شوم له
.ډکه چې له خیال د یار پیاله مې په سر واوښته
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پياله د چا له سترګو ډکه نن مې
په زړه ګيله د چا له سترګو ډکه
شرمېدمه ورنه ما ور کاته خو
سپوږمۍ چې تله د چا له سترګو ډکه
ښه دواړه ياد ېږي مې جرګه د
او فيصله د چا له سترګو ډکه
ړوند په کلو چې پسې کال کې کله
د چا له سترګو ډکه شېبه ايله
چا ور کتلي به وي ډېر ور پسې
چې قافله د چا له سترګو ډکه
سر په اوږه يې بېکسيار ته ايښی
ډکه لا يې شمله د چا له سترګو.

***

شوله د وصل شپه په دار چې ستوري يو - يو پنا
تورو غرو مې لار چې ستوري يو - يو پنا -په تورو

شپه راغلې نه وه لاړه تېره شوله دا ځنګه
زما سپوږمۍ ته انتظار چې ستوري يو - يو پنا

ځړو ځړو وربېځو کې ډوب شين اسمان، سپينه سپوږمۍ
لمنه ټوله د بهار چې ستوري يو - يو پنا

هومره هم نه وي وهي سترګې مدام ورته مې خيال
پنا د ننداري يې نن خمار چې ستوري يو - يو

دا ته د کومو غرونو شور يې   بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل خاطرو ته د یادونو غمازي مې کوي
ستوري یو- یو پنا اشنا مېلمه په ژوند یو وار چې

***

وخت هسې هم نه ده چې یاد یې تل رڼا وې د
هغه شېبه هم یو یادګار چې ستوري یو- یو پنا

پنا تل ستوریو ته شمه بېکس چې بېکسیار ورړم
خدای مې دې نه کړي هسې خوار چې ستوري یو- یو پنا

یې نشته چې په ورو- ورو الاهو یې ویده اشنا
پنا څنګه به خوب وړي بېکسیار چې ستوري یو- یو.

***

دښمن ښه دې چې وهي دې په مغزي
درته اغزي تر هغه دوست چې کري

تر کوټه سپي زار رسا په سړي دانګي
تازي نه په چم چم کې دا ړنه د

***

له خدایه نه چې، له بنده څه پټه؟
پټه؟ زما په شان د شرمنده څه

که د جهان عطرونه وشیندې پرې
پټه؟ بوی به یې لګي د ګنده څه

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ایمان دی چې ظالم به پړ شي
پته؟ ساتم به ټينګه عقیده څه

قسم په خدای چې را یاد بړې مدام
پته؟ ښکلې !له تا مې څه پرده، څه

یم حرامخور که شرابخور، یم ځانته
پته؟ کوم له چانه به سجده څه

بېکسیار نیت د غزل نه وو کړی
.پته؟ اشنا له تا مې اراده څه
***

ژوند هینداره، که شیشه ده مینې ته یې
ده مینې ته یې بې سدې ده که نشه

غره ته ګورمه، که ستوري، که سپوږمۍ ته
مینې ته یې څه عجبه تماشه ده

تن مې بند - بند که ورتېرې په مړه اور کې
ده مینې ته یې که په زړه مې پلوشه

مینې ته یې چې دې قیس په غرو رغو کړ
ده مینې ته یې د فرهاد په لاس تېشه

!بېکسیار یې ګومارلی چې به لیکي
.ته یې شاعري که څه پېشه ده مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

سپوږمۍ څومره نېکمرغه يې څه لاره دې رڼا
درکې غلا نه، هره چاره دې رڼا ذره هم

اوږد د ژوند تياري کړکۍ ته لاس زما دې چې را
د زړه تياره جونګړه کړه له واره دې رڼا

تانه يې څه زده؟ د ځمکې ړوند مخلوق دربغه له
درې، بانډې او کلي ټول له ښاره دې رڼا

ماشومان ستا په ارمان بې شکه به د کلي
ګودر دې، مازيګر دې او شوديار دې رڼا

لره ستوري تل دوا کړي بېکسيار رانه دې رب
رڼا شه غېږه دې څو چنده او بې شماره دې.

***

ويده په خوب کې بيا - بيا چاى دموم
د چا چاى دموم چې وينې په خيال کې

څوک به راځي ګوندې عمرونو نه پس
دموم شېبه- شېبه چې لګيا چاى

سترګې ګنډلې مې په وره کې د کور
دموم په پخلنځي کې بسيا چاى

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو نظر يېږ لا وچ کړی نه دی
دموم د زړګي سر ته به لا چای

مجلسي يار که يو وار رب راولي
دموم زه به سهار او بېګا چای

لکه کوچيانو چې اور بل سپوږمۍ ته
دموم چاپېره ستوري، رڼا ، چای

ما بېکسيار وې د زړه غوښې ورکړم
دموم خو د اشنا چې سلا چای.

***

ژوند

ژوند يانې څه؟
ژوند يانې باد کې سفر
يانې باران کې مزل
په سپيده داغ کې راوېښ
په سره غرمه کې ويده .

***

کله لر مې زړه ماتېږي
کله بر مې زړه ماتېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکليو په اسره کې وي د
چې اکثر مې زړه ماتېږي

دی بمبارد په توره بوړه
غر مې زړه ماتېږي لکه

لور په لور نارې د هجر
ماتېږي سر په سر مې زړه

يار چې مړه- مړه ګوري نور څه؟
برابر مې زړه ماتېږي
بېلتانه تل د اشنا په
ناخبر مې زړه ماتېږي

په ديدن پسې ملنګ يم
ماتېږي په هر ور مې زړه

بېکسيار مين په مينه
.ماتېږي او په شر مې زړه

***

چې چېرې به يې بيايې دا نيمګړې برخه خواره

د ژوند او مرګ جګړې ته نبغ ور ووت سمد واره
په پړونده لاره ګردونه يې له پلونو نه خاته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دغه کلي دغه خلکو لاره مرور شو
.پام کره بېکسیاره غږونه پسې ډېر کېدل چې

***

زه؟ زه څه خبر چې سمندر په شان ستا زوی ومه
ما خو گڼله چې پیدا همدا سې لوی ومه زه

ناوخته راغی د احساس ډېر یم احسانمند چې لږ
زما سینه خو یو ډک جام دی اوس به توی ومه زه

مور څه او مورنی مینه څه؟ ماته څه پته چې
زه خو کاکه ومه په هر څه- هر څه پوی ومه زه

به ادا دې موري خدایزده خو کوښښ به کوم حق
زه که د پښتو ادب په بڼ کې سخنگوی ومه

د چا له زړه دوعا ساتلی بېکسیار یم ضرور
.ومه زه گنې بتهې کې د حالاتو به الوی

***

خاونده بیا سپرلی شو گودر لارې مې یاد ېږي
ترې ایله واوره شو دیارې مې یاد ېږي الوتې
ټول د کلي هغه بر سر ته شینشوبو کې غاټول،
ویالې ډډ ته د توتو د باغ بارې مې یاد ېږي
که راځمه په دغو لارو هر وار زه که ځمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا - بلا د چا سترگې خمارې مې یاد یږي
سیلۍ ستړې په وچو تورو غرونو کې د هجر
باندو ته مې خیالونه ځي هوارې مې یاد یږي
د یاد شمېرونه ساقي درته به څه کوم د یار
چې هر وار رپوم سترگې هر وارې مې یاد یږي
بېزار زه بېکسیار یم له ښکلیو د یورپ څخه
اندړې مې په زړه اوري، شینوارې مې یاد یږي.

***

شاعره شپه ده، شاعر خیال مې د سپوږمۍ په ننداره په موسکا
گورم بس له ورایه ځنگل، غر او سین ښکاره په موسکا هر خوا چې

اشنا ډېر - ډېر وې څه بیا رانه شې ماته له قصده خلکو مخکې
موسکا د ستنبدو یې راته وکړه بڼو لاندې اشاره په

د زور، د ظلم، د وژلو، زولنو او زندان څه حکومت؟
وکړه د وگړو اداره په موسکا منم هغه چې که چا

ټنډه له میکدې نه که هر وارې ساقي و ایستم په تروشه
خو زه په بیا - بیا ورته راغلم په زاریو دوباره په موسکا

پوره سات چې شو اوبو کې خپل تصویر سره گډ بس هماغه دی
او بېچاره په موسکا په جنجالو ډوب بېکسیار خوار او حیران.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

شل کاله وروسته،
زه د چرمي درې نفري کوچ په دا منځ کې ناست
او شاته مې تکیه وهلې،
راته په مخامخ دېوال باندې
ځړېږي د توحید کلمه،
ترې لاندې دوه کربښې زما یو پخوانی شعرګوټی،
او تر هغه را لاندې،
د الماری په څنډه یو لیکه
کتار خو تور او سپین عکسونه،

اول خلیل پاس د بیهي ونه کې،
بیا اسماعیل یون، بیا ارمان
بیا سیدعمر او قاسم،
الماری ټوله، تر خوا دوه نورې هم،
له سولېدلو، سوځېدلو او خیرنو، پاڼې پاڼې
کتابونو ډکې،
نن او ویشتمه روژه،
زه د سهار لمانځه ته شمېرم شېبې خوب رانه ورک،
سبا یا بل سبا- یا بل سبا اختر به ضرور
ماته به ته زیاته
تر شل کاله پخوا یادېږې.

***

تړاو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د لاس ګړۍ کې هر ځلې ساعت شي پوره،
زما غوږو کې زه که هر چېرې یم،
د خبرونو یو زیګنال وشي،
د خبرونو سرخط:
"امریکایي پوځونو،
د تورې بوړې په شاوخوا سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو یو ټولی تباه کړ"،
...
"امریکایي پوځونو،
د فلوجې په ښار کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
څه نا څه د پاسه دوه زرو نه زیات کسان له منځه یووړل"،
....

"امریکایي پوځونو،
د پاکستان په سرحدي سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
یوه لویه ډله ونیوله"،
....
اسرایلي پوځونو،
نن د غزې د ښار لوېدیز برخه کې،
له ښوونځي نه د راتګ په لاره،
دوه اووه کلن فلسطیني ماشومان،
د ماشینګنو په سرو ډزو کې غلبېل- غلبېل کړل،
د القاعدې له مسلمانې بنسټپالې ډلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره تړاو يې لاره.

***

باران

کيږدۍ کې ستونيستاخ ليمڅي باندې پروت
غبرگو لاسونو باندې سر مې ايښی
ورو- ورو غږېږي راته ساز د باران

د وريو ، مېږو يوه لويه رمه
څوړ- څوړ غوړېږونه چوپ بهر ولاړه
لکه مين چې په آواز د باران
تر ما هم کله له پرانيستې کيږدۍ
د باد څپه راوړي، څپه د ښاښکو
نغاړم ترې ځان نه، اخلم ناز د باران
په مخامخ غره کې تک ژېړ لمر گوره
دا يو ځای اوري، يو ځای نه چې اوري
په دې کې هم به وي څه راز د باران

خدايزده چې اوس څومره شپېبه به تېره
چې بېکسيار ډوب يم په خيال کې د يار
راڅخه هېرو هېر آغاز د باران.

***

د ابد دپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځم د غنمو طلايي فصل ته اوراچوم،
پاس د شوتلو
کوز د جوارو
شنو پټيو ته پاده ور پرېږدم،
چې په يوه شېبه کې جوړ کړي
ترې د بر کلي ډاګ،
او هغه پورې ډک
د سرو منهو باغ،
په ګيلمجمو چوړ کوم چې يې د سوند لرګي کا ،
رېدي ته وايمه چې نه به راځي،
غاټول ته وايمه چې کډه دې شي،
زه د وطن په غرو رغونو
شاړو دښتو
په ميرو
او په هوارو باندې،
تر هر څه، هر څه نه اول د ژوندون کر کومه،
هسې نه تخم يې ورک نه شي
د ابد دپاره.

ژوند

دا ژوند عجب ژوندون دی
عجيبه يـو قـانـون دی
ارمان ارمان کې ومره
ارمان ارمان کې ومره
دا ژوند څه عجيبه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو غم لاربه دی
د خان که د غربه دی
شېبه په شېبه تلون دی
ارمان ارمان کې ومره

په خپل کور که سارا یې
مجنون او که لیلا یې
غني، که بېنوا یې
په برخه دي بېلتون دی
ارمان ارمان کې ومره

باران وربړي ناست یم
شېبه وروسته به ملاست یم

الله پاک ته په خواست یم
په دې مې شین لړمون دی

ارمان ارمان کې ومره
زه مینې ته بې وسه
د زړه اشنا را رسه
حالاتو ته بې کسه
قسمت زموږ پښتون دی
ارمان ارمان کې ومره

حیران زه بېکسیار یم

دا ته د کومو غرونو شور یې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر سړي وېزار یم
د وخت په چار ناچار یم
بس کړی مې تړون دی
ارمان ارمان کې ومره.

***

هوس

چې نیمه شپه د لیدو هوس دې
زما د خوب په درمندونو باندې سیوری وکا
لېمو کې ډنډې له ماښامه اوښکې
د ګرېوانه په لوري، لوری وکا

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
زما د صبر کاسه واړوي نسکوره یې کا
خوا مې له ژونده چې له ځایه سړه
ورځخه سل چنده لا نوره یې کا

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
راشي زما په تیاره خونه کې څراغ شي راته
ما لا په زغرده ور کتلي نه وي
ستا د دیدن یو خیالي باغ شي راته
چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
راته سپوږمۍ له پوري غرو په تماشه راولي
بیا نه په ځان یم، نه په بل باندې یم
څه لېونۍ غوندې نشه راولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
زړه را زلمی کړي فکر ستا د پېغلتوب مې یوسي
په هغه شپه بیا ځوروي مې ډېر نه
راته پالنګ شي پکې خوب مې یوسي.

***

تصویر

اسمان کې ایکي یو خړکی ستوری زما مخامخ،
زه د موټرو
بایسکلونو
او د پلیو لارویو
په یو ارت څلورلاري کې ناست،

کله موټرې شمارم،
کله سایکلې
کله پلې جینکۍ
یا جینکۍ هلکان ګډ وډ سره،
نارینه نه شمارمه،

په نارینه وو ته کتو زه داسې ګران وختونه نه ورکوم،
اوس په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوري له مانه پنا،
هغه دی بیا یوه یوا ځې جینۍ
بس کې لاړه،
لږ شېبه وروسته به توده موده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کور کې ناسته،
یا د خپل یار په درشل،
خو زه خپل کور ته چې د بس لار هم نه
نه شم تلای کیلي مې ورکه،
او په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوری
زما مخامخ
بیا را څرګند.

***

کیسه

اسمان تک شین لکه د ګوتې غمی،
کټ مټ زموږه د نیمزالې ګاونډی
پړونی تېر اختر کې،
خو بس یوه لکه په شپه کې
خور ځنګل ته ورته
توره وربځه،
زموږ د کلي په دا سر ولاړه یو سات وشو،
نه څپک بره ځي نه کوزه خوځي،
سره له دې چې اوس هواوې ماتې،
خو چې لمر لږ پنا د ژمي احساس بېرته ژوندی،
د کلي مخې ته په نوې ټوکېدلې
د رشکې پټې کې،
بلاربه سپینکۍ دنګه رسا اسپه
دوه تورې او دوه ژېړې غواوې،
ځنګه په وار سره اسمان ته ګورې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټیک لکه زه ښایي په وربځو غوسه،
دا زه کیسه نه لیکم،
نه تخیل دی زما،
دا زه همدغه شېبه لیکم چې همدغسې ده.

***

تپوس

کابل وران، میدان ویجاړ شو،
خو دې دواړو کې توپیر شته،
عالمان به پرې پوهېږي،
ما خو داسې اورېدلي،
چې اکثره وران ودان شي،
خو ویجاړ چې خدایزده څه شي؟،
تش پوښتنه مې کوله.

***

منې

د "منې ګل" د لومړۍ مشاعرې په ویاړ

څنګه مې زړه کېږي
په خپله چې ور وخېژم خپلیو سره،
څادر د دوو څانګو په منځ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږدم کېنمه پرې،
او ښه تکيه ووهم،
په پېغلو ځانگو کې
را څورندو د سرو منو بنډار ته غوږ شم،
لږه شېبه په لاندې سين کې
د رڼو اوبو شرار ته غوږ شم،
د چا ښکالو مې د خيالو لړۍ
را و شلوي او لار ته غوږ شم،

لکه چې بيا يې د کلا په دېوا له
له خپلو ځالو سره مار ليدلی،
پورې سنځلو کې د گڼو کورنو مرغيو ،
په زوره- زوره چغهار ته غوږ شم،
يو چتی راشي غواړې و څرې دې اړخ ته دلته،
نيمه مرغيو چې خوړلې په دا سره منه کې،
بېرته چې ماته يې پام ژر و تښتي،
زما منو ته تلو سه لا زياته،
اول سورلا ستی په غنمو پېرو دلی چاکو ،
د واسکټه له جېبه
په ناز را وکاږم
پرې رغوی تېر کړم،
بيا په منو ور خلاص شم،
چې په مزه- مزه او خوند- خوند يې کړم سپينه
لکه سپينه هگۍ،
بيا ترې تړانگې بېلوم د خټکي په شانې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترهغو خورم يې
چې د مور خبره: "و بزېږم"،
ياني چې ټنډه شم د ځاريو په شان،
بيا نو ور وغورځم پراخه سين ته،
ترهغو لامبم چې دا يو خروار منې مې هضم،
له لمبا سترې چې راوځم
رېګ کې خوب مې يوسي،
چې را ويښېږم غرمه تېره
ماسپښين هم پسې،
په درمند ځای کې د تمام کلي واړه ماشومان،
په خرمستيو لګيا،
زه هم په بيېره ځان ور ورسوم.

***

خدای پاماني

ستورو ! نور ځئ
له دې محله دلته اور را اوري،
لمره په دې غم کلي
نور چې را ونه ځلېږې !،

سپوږمۍ په مخه دې ښه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library